

ΜΠρΑθ 497/2017

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

Αριθμός Απόφασης 497/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Ιωάννη Γαλτσιώτη, Πρωτοδίκη τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Ιωάννα Κουφογιαννάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 24 Νοεμβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση:

Α) Των εναγόντων: 1) ..., κατοίκου Αθηνών (οδός ...) και 2) Δικηγορικής Εταιρείας με την επωνυμία «... ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ» και με τον διακριτικό τίτλο «... ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός ...) και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά την πληρεξούσιας δικηγόρου τους Παναγιώτας Μαυροειδή.

Του εναγομένου: ..., κατοίκου Μαρκόπουλου Αττικής (οδός ...), ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου του Σταματίνας Παπαμιχάλη.

Β) Της προσθέτως παρεμβαίνουσας (υπέρ του εναγομένου): Ένωσης Φυσικών Προσώπων με την επωνυμία «Παρέμβαση για την κοινωνία και το περιβάλλον», που εδρεύει στο Μαρκόπουλο Αττικής (οδός Πανοράματος αριθ. 3, Πόρτο Ράφτη) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Σταματίνας Παπαμιχάλη.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 16-5-2016 (με Γ.Α.Κ 19757/2016) αγωγή, η οποία προσδιορίσθηκε αρχικά να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 22-9-2016, οπότε η συζήτηση αυτής αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Η προσθέτως παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 12-9-2016 (με Γ.Α.Κ 53832/2016) πρόσθετη - κατ' εκτίμηση του δικογράφου -παρέμβαση που άσκησε υπέρ του εναγομένου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ο καθένας από τους πληρεξούσιους δικηγόρους ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς των διαδίκων που εκπροσωπεί, αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές και στα πρακτικά της δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 14 παρ. 1 του Συντάγματος, καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και διά του τύπου τους στοχασμούς του, τηρώντας τους νόμους του Κράτους. Κατά δε το άρθρο 10 παρ. 1 εδ. α' και β' της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία γνώμης και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς επέμβαση των δημοσίων αρχών και ανεξάρτητα από σύνορα. Στην παράγραφο 2 του ίδιου ως άνω άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα περιορισμού της ελευθερίας του τύπου, ορίζοντας ότι η άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης συνεπάγεται καθήκοντα και ευθύνες καθώς και ότι μπορεί να υπαχθεί σε περιορισμούς ή κυρώσεις, που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν σε κάθε δημοκρατική κοινωνία αναγκαία μέτρα για την προστασία μεταξύ άλλων της υπόληψης και των δικαιωμάτων τρίτων. Σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητα του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψη της στο μέλλον. Αξιώσεις αποζημίωσης και ικανοποίησης της ηθικής βλάβης κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξίας δεν αποκλείεται, δοθέντος ότι ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, περιεχόμενο του οποίου αποτελεί και η προστασία της προσωπικότητας του, προστατεύεται και από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 και 2). Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν οι πράξεις που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής ζωής κάποιου προσώπου, ακόμα και αν αυτές τον καθιστούν απλώς ύποπτο ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Όσον αφορά το παράνομο της προσβολής, συντρέχει όταν αυτή γίνεται χωρίς δικαίωμα ή κατά την ενάσκηση δικαιώματος μικρότερης σπουδαιότητας ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκηση του δικαιώματος. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψης της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας. Εξάλλου η παράνομη προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, με εξυβριστικές εκδηλώσεις ή με ισχυρισμούς δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς κατά την έννοια των άρθρων 361-363 ΠΚ, που μπορεί να περιέχονται σε δημοσίευμα ή τηλεοπτική εκπομπή (ΑΠ

632/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1455/2014 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 367 παρ. 1 περ. α-δ Π.Κ., αίρεται το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. Π.Κ. αδικημάτων, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις. Η προβολή από τον εναγόμενο του ισχυρισμού ότι συντρέχει περίπτωση του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής (ένσταση) λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής. Όμως δεν χωρεί εφαρμογή του άρθρου 367 παρ. 1 Π.Κ., συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά τον νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωση προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 367 παρ. 2 Π.Κ. Δηλαδή δεν εφαρμόζεται το άρθρο 367 παρ. 1, όταν οι επίμαχες εκφράσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρο 363 ΠΚ) ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη προκύπτει σκοπός εξύβρισης. Ειδικός σκοπός εξύβρισης εμφανίζεται στον τρόπο εκδήλωσης της προσβλητικής συμπεριφοράς, όταν αυτός δεν ήταν αντικειμενικά αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης αυτού που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ο οποίος χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτό για να προσβάλει την τιμή του άλλου (ΑΠ 1078/2015 ΤΝΠ Νόμος). Έτσι η προβολή ισχυρισμού από το άρθρο 367 παρ. 2 ΠΚ αποτελεί αντένσταση κατά της πιο πάνω ένστασης από την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου (ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1216/2014 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 471/2013 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω κατά το άρθρο μόνο παρ. 1 του ν. 1178/1981 «περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων», όπως ισχύει, ο ιδιοκτήτης κάθε εντύπου υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία, καθώς και σε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκαν υπαίτια με δημοσίευμα, το οποίο θίγει την τιμή ή την υπόληψη κάθε ατόμου, έστω και αν η κατά το άρθρο 914 ΑΚ υπαιτιότητα, η κατά το άρθρο 919 ΑΚ πρόθεση και η κατά το άρθρο 920 ΑΚ γνώση ή υπαίτια άγνοια συντρέχουν στο συντάκτη του δημοσιεύματος ή αν ο τελευταίος είναι άγνωστος για τον εκδότη ή τον διευθυντή σύνταξης του εντύπου. Η ευθύνη των εκδότη και διευθυντή σύνταξης, εφόσον βέβαια δεν ταυτίζονται ως πρόσωπα με τον ιδιοκτήτη του εντύπου, ρυθμίζεται από τις κοινές διατάξεις (ΑΠ 271/2012 ΤΝΠ Νόμος).

Εξάλλου σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ίδιου ως άνω άρθρου, μεταξύ άλλων ορίζεται ότι ο κατά τα ανωτέρω αδικηθείς πριν ασκήσει αγωγή για την προσβολή που υπέστη, υποχρεούται να καλέσει με έγγραφη εξώδικη πρόσκληση του τον ιδιοκτήτη του εντύπου και, όταν αυτός είναι άγνωστος, τον εκδότη ή τον διευθυντή σύνταξης του, να αποκαταστήσει την προσβολή με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που του υποδεικνύει. Στο κείμενο αυτό προσδιορίζονται και οι λέξεις ή φράσεις που θεωρήθηκαν προσβλητικές και πρέπει να ανακληθούν και οι λόγοι για τους οποίους η συγκεκριμένη αναφορά υπήρξε προσβλητική. Εάν λάβει χώρα η αποκατάσταση της προσβολής σύμφωνα με τα παραπάνω, δεν μπορεί να υπάρξει αστική αξίωση κατά την παράγραφο 2. Κατ' εξαίρεση, όταν το επιλήψιμο

δημοσίευμα αφορούσε επικείμενο γεγονός μείζονος σημασίας για την ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και εν γένει κοινωνική πρόοδο του αδικηθέντος και η αποκατάσταση της σχετικής προσβολής επακολούθησε αυτού, η τελευταία δύναται να θεωρηθεί ως μη πλήρης και διατηρείται η αξίωση ανάλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Κατά συνέπεια ο νόμος ορίζει ως προϋπόθεση παραδεκτού της αγωγής που ασκεί, όποιος ζητεί χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκε υπαίτια με δημοσίευμα, την αποστολή εξωδίκου στον ιδιοκτήτη εντύπου να αποκαταστήσει την προσβολή με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που του υποδεικνύει, εφόσον η σχετική αγωγή στρέφεται κατά του ιδιοκτήτη. Υποχρέωση αποστολής εξωδίκου στον εκδότη ή τον διευθυντή σύνταξης, ως όρο παραδεκτού της αγωγής, προβλέπεται μόνο εφόσον ο ιδιοκτήτης είναι άγνωστος και για το λόγο αυτόν η αγωγή αντί να στραφεί στον ιδιοκτήτη στρέφεται κατά των ανωτέρω ατόμων, σύμφωνα με τις διατάξεις 914 ΑΚ επ. Επίσης σε περίπτωση προσβολής προσωπικότητας που συντελείται με τη διάδοση συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών στο διαδίκτυο, μέσω ιστοσελίδων και ιστολογίων, για την ταυτότητα του νομικού λόγου και ενόψει έλλειψης ειδικής ρύθμισης, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών οι διατάξεις του ν. 1178/1981. Μάλιστα εξαιτίας της εκτεταμένης εμβέλειας του διαδικτύου και συνεκτιμωμένου του αριθμού των αποδεκτών όσων διαδίδονται, μεγεθύνεται η προβολή εκείνου που θίγεται από την διάδοση μέσω του διαδικτύου συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών (ΑΠ 576/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 3071/2014 ΤΝΠ Νόμος). Ωστόσο δεν χωρεί ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981 σε περίπτωση διάδοσης προσβλητικών ισχυρισμών μέσω διαδικτύου. Και τούτο καθώς η προσβολή που επέρχεται κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέχει τη δυνατότητα στον συντάκτη του προσβλητικού δημοσιεύματος να προβεί στην αναδημοσίευση αυτού σε πλήθος ιστοσελίδων, με αποτέλεσμα την προσβολή του θιγόμενου, χωρίς να μπορεί με ασφάλεια να γνωρίζει ο ίδιος (ο θιγόμενος), σε ποιες ιστοσελίδες έχει αναρτηθεί το προσβλητικό δημοσίευμα. Αυτό συμβαίνει διότι ο αριθμός των ιστοσελίδων είναι υπέρογκος και η εμβέλεια του διαδικτύου είναι δυνητικά παγκόσμια, σε αντίθεση με τα ραδιοηλεκτρονικά κανάλια και τα έντυπα, που είναι ορισμένα κατ' αριθμό και σπανίως είναι προσιτά σε πρόσωπα εκτός της χώρας κυκλοφορίας και μετάδοσης αντίστοιχα αυτών. Συνοψίζοντας εκ των πραγμάτων είναι ιδιαιτέρως δυσχερής ο εντοπισμός των ιστοσελίδων, μέσω των οποίων έχει λάβει χώρα η προσβολή με την ανάρτηση προσβλητικού δημοσιεύματος, επομένως είναι αλυσιτελές να απαιτηθεί από τον θιγόμενο, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου μόνου παρ. 5 ν. 1178/1981, πριν εγείρει αγωγή για ικανοποίηση ηθικής βλάβης, να ζητήσει εξωδίκως - από τον ιδιοκτήτη της ιστοσελίδας ή σε περίπτωση που αυτός είναι άγνωστος από τον διαχειριστή ή τον συντάκτη του προσβλητικού δημοσιεύματος - έμπρακτη αποκατάσταση με δημοσίευση επανορθωτικού δημοσιεύματος. Τέλος, κατ' άρθρο 118 περ. 3 ΚΠολΔ, «Τα δικόγραφα που επιδίδονται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να αναφέρουν: ... 3) το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση όλων των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων τους, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του διαδίκου που επιδίδει ή υποβάλλει το δικόγραφο και αν

πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας τους, καθώς και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου τους,...». Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4335/2015, με βάση τον οποίο τροποποιήθηκε ως άνω η προαναφερθείσα διάταξη, σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η ακριβής και επαρκής ταυτοποίηση των διαδίκων, ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια και η τυπικότητα της διαδικασίας και να διευκολύνεται η ικανοποίηση της αξίωσης του ενάγοντος και γενικότερα η ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Ο Α.Φ.Μ. είναι μοναδικός για κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο και δεν αλλάζει, επομένως μέσω αυτού ο διάδικος προσδιορίζεται με ασφάλεια. Κατά συνέπεια αναφορικά με την ύπαρξη του Α.Φ.Μ. του ενάγοντος στο δικόγραφο της αγωγής δεν την προβλέπει ο νόμος ως προϋπόθεση παραδεκτού του δικογράφου. Η ως άνω έλλειψη θα μπορούσε απλώς να επιφέρει την ακυρότητα κάποιας διαδικαστικής πράξης, που συνδέεται με αυτήν την έλλειψη, εφόσον οι εναγόμενοι εξαιτίας της έλλειψης επικαλούνται και αποδεικνύουν δικονομική βλάβη (κατ' άρθρο 159 αριθ. 3 ΚΠολΔ).

Οι εκκρεμείς ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου αγωγή και πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να συνεκδικασθούν, λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας (αφορούν το ίδιο βιοτικό συμβάν), καθώς έτσι διευκολύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρα 31 παρ. 1 και 246 ΚΠολΔ).

Οι ενάγοντες εκθέτουν ότι ο εναγόμενος περί τα μέσα Μαρτίου του έτους 2015 ανήρτησε σε τρεις ιστοσελίδες άρθρο που περιείχε τους αναφερόμενους στην αγωγή ισχυρισμούς, οι οποίοι είναι εν γνώσει του εναγομένου ψευδείς και προσβλητικοί για την προσωπικότητα τόσο του ενάγοντος δικηγόρου, όσο και της ενάγουσας δικηγορικής εταιρείας, της οποίας ο ενάγων τυγχάνει ιδρυτικό μέλος. Περαιτέρω ότι, εξαιτίας της ανωτέρω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του εναγομένου σε βάρος τους, ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη και η ενάγουσα προσβολή στη φήμη της. Με βάση το ιστορικό αυτό οι ενάγοντες ζητούν, έπειτα από περιορισμό του αιτήματος της αγωγής, που έλαβε χώρα με τις προτάσεις που κατέθεσαν και με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου τους που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον καθένα τους ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και προσβολής φήμης αντίστοιχα, το ποσό των 20.000 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Επίσης ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να απαγγελθεί κατά του εναγομένου προσωπική κράτηση ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στα δικαστικά τους έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο η αγωγή παραδεκτώς και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον (άρθρα 14 παρ. 2 και 22 ΚΠολΔ) φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 614 ΚΠολΔ). Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη, διότι δεν προηγήθηκε από την άσκηση αυτής εξώδικη πρόσκληση των εναγόντων προς τον ιδιοκτήτη της ιστοσελίδας, όπου αναρτήθηκε το φερόμενο ως προσβλητικό δημοσίευμα, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, συνεκτιμωμένου ότι εναγόμενος δεν είναι

ο ιδιοκτήτης των ιστοσελίδων, όπου αναρτήθηκε το φερόμενο ως προσβλητικό δημοσίευμα, αλλά ο συντάκτης του. Επιπροσθέτως ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι το δικόγραφο της αγωγής είναι απαράδεκτο, διότι δεν μνημονεύεται σε αυτό ο Α.Φ.Μ. του ενάγοντος, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Περαιτέρω η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 346, 914, 920, 932 ΑΚ, 361, 362, 363 ΠΚ, 176, 907, 908 παρ. 1 περ. δ' και 1047 παρ. 1 ΚΠολΔ. Ακολούθως πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν, συνεκτιμωμένου ότι έχει καταβληθεί το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. προσκομιζόμενα υπ' αριθ. 1137843 και 1137845 διπλότυπα είσπραξης Δ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών).

Ο εναγόμενος εν γένει αρνείται την αγωγή. Επικουρικά ισχυρίζεται ότι ουδόλως προσέβαλε την προσωπικότητα των εναγόντων και ότι δεν τέλεσε σε βάρος τους τα αδικήματα της δυσφήμισης (απλής ή συκοφαντικής) και της εξύβρισης, δεδομένου ότι κατά την ανάρτηση του επίδικου άρθρου προέβη σε δυσμενείς κρίσεις για επιστημονικές και επαγγελματικές εργασίες των εναγόντων, που ασκούν δικηγορία. Περαιτέρω ισχυρίζεται ότι ενήργησε στα πλαίσια δικαιολογημένου ενδιαφέροντος για την ενημέρωση των πολιτών του Πόρτο Ράφτη, σχετικά με την πολιτική του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου και του Λιμεναρχείου, που δεν προστατεύουν τη νομιμότητα στην περιοχή ευθύνης τους. Ο ισχυρισμός αυτός είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις του άρθρου 367 παρ. 1 περ. α' και γ' αντίστοιχα ΠΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Επίσης ισχυρίζεται ότι οι ενάγοντες συνέβαλαν με τη συμπεριφορά τους στην προσβολή της προσωπικότητάς τους, καθώς «δεν φρόντισαν να ενημερώσουν τα μέλη της Ένωσης Φυσικών Προσώπων "Παρέμβαση" ή τους ενδιαφερόμενους κατοίκους σχετικά με τις αποφάσεις που εκδόθηκαν επί των αιτήσεων αναστολής εκτέλεσης, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην εντύπωση ότι οι δίκες είχαν χαθεί». Ο ισχυρισμός αυτός κατά το μέρος του που αφορά στη μη ενημέρωση προσώπων άλλων από τον εναγόμενο είναι απορριπτέος ως ανομιμοποίητος κατ' άρθρο 262 παρ. 2 ΚΠολΔ. Κατά το μέρος του που αφορά τον εναγόμενο είναι νόμιμος, στηριζόμενος στο άρθρο 300 παρ. 1 ΑΚ, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Ο σύλλογος με την επωνυμία «Παρέμβαση για την κοινωνία και το περιβάλλον» άσκησε πρόσθετη (κατ' εκτίμηση του δικογράφου) παρέμβαση υπέρ του εναγομένου - μέλους του. Με την παρέμβαση αυτή, επισημαίνοντας για τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του ότι το επίδικο άρθρο αναρτήθηκε σε ιστοσελίδα ιδιοκτησίας του, ζητεί να απορριφθεί η αγωγή και να καταδικαστούν οι ενάγοντες στα δικαστικά του έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο η πρόσθετη παρέμβαση είναι παραδεκτή, ενώ αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 80 ΚΠολΔ. Επομένως πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Ο προσθέτως παρεμβαίνων σύλλογος προβάλλει τους ίδιους ως άνω αυτοτελείς ισχυρισμούς που προβάλλει ο εναγόμενος, οι οποίοι είναι νόμιμοι και πρέπει να ερευνηθούν κατ' ουσίαν, με εξαίρεση τον ισχυρισμό περί συντρέχοντος πταίσματος των εναγόντων, ο οποίος συνίσταται στο γεγονός ότι οι ενάγοντες δεν φρόντισαν να ενημερώσουν τα μέλη της Ένωσης

Φυσικών Προσώπων "Παρέμβαση" σχετικά με τις αποφάσεις που εκδόθηκαν επί των αιτήσεων αναστολής εκτέλεσης, ο οποίος είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα ανταπόδειξης (βλ. ταυτόριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης), από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και από τις υπ' αριθ. 231/22-11-2016, 234, 235, 236 και 237/23-11-2016 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Κρωπίας, οι οποίες λήφθηκαν με επιμέλεια του εναγομένου μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εναγόντων (βλ. σχετική πρόσκληση συνημμένη στην υπ' αριθ. 3036Δ/17-11-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς ...), χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι υπ' αριθ. 23764 και 23765/2-6-2016 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του συμβολαιογράφου Κορωπίου ..., οι οποίες λήφθηκαν με επιμέλεια των εναγόντων, καθώς δεν προηγήθηκε της λήψης τους η νόμιμη κλήτευση του εναγομένου, δεδομένου ότι στη σχετική κλήση δεν περιελήφθησαν τα απαιτούμενα από τον νόμο (άρθρα 422 παρ. 1 και 424 ΚΠολΔ) στοιχεία των εξετασθέντων μαρτύρων, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων τυγχάνει διδάκτωρ της Νομικής Σχολής, δικηγόρος και ιδρυτικό μέλος της ενάγουσας δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία «... ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ». Στα πλαίσια της δικηγορικής δραστηριότητας αυτού του ανατίθενται και αναλαμβάνει, όπως και η ενάγουσα δικηγορική εταιρεία, διάφορες νομικές υποθέσεις του Δήμου Μαρκόπουλου - Μεσογαίας. Το διοικητικό συμβούλιο του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκόπουλου - Μεσογαίας (στο εξής αναφερομένου ως «Δ.Λ.Τ.Μ.Μ.») στις 29-8-2014 προέβη στην έκδοση αποφάσεων, με τις οποίες ανακάλεσε λόγω ύπαρξης πολεοδομικών αυθαιρεσιών τις άδειες λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, που βρίσκονται στην περιοχή Λιμένος Αγίου Νικολάου, στο Πόρτο Ράφτη Αττικής. Ειδικότερα εξέδωσε τις υπ' αριθ. 111/2014, 112/2014, 113/2014 και 114/2014 αποφάσεις με τις οποίες ανακάλεσε τις άδειες τεσσάρων καταστημάτων, τα οποία εκμεταλλεύονται αντίστοιχα η ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «Αφοί... Ο.Ε.», η ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «... Ο.Ε.», ο ... και η Οι θιγόμενοι ιδιοκτήτες των καταστημάτων προσέβαλαν αυτές τις ανακλητικές αποφάσεις με προσφυγές ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, ασκώντας ταυτόχρονα ενώπιον του ιδίου ως άνω Δικαστηρίου αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης των ανωτέρω αποφάσεων. Κατόπιν της από 18-9-2014 συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ., ανατέθηκε στους ενάγοντες η εκπροσώπηση του Ταμείου ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών στα πλαίσια συζήτησης των αιτήσεων αναστολής (βλ. προσκομιζόμενο απόσπασμα πρακτικού της υπ' αριθ. 17/18-9-2014 συνεδρίασης). Ακολούθως ο ενάγων, εκπροσωπώντας το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. κατά τη συζήτηση ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου των ανωτέρω αιτήσεων αναστολής, εκπόνησε και υπέγραψε υπομνήματα στα οποία ανέπτυσε τους ισχυρισμούς του εντολέα του και ζητούσε την απόρριψη των αιτήσεων αναστολής. Το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών εξέδωσε τις ακόλουθες αποφάσεις επί των αιτήσεων αναστολής: 1) Με την υπ' αριθ. 3453/2014 απόφαση, διέταξε αναφορικά με το κατάστημα ιδιοκτησίας ... την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης ανακλητικής απόφασης, υπό τον όρο όμως της

χρήσης των αυθαιρέτων κατασκευών που μνημονεύονται στο υπ' αριθ. 3/2014 πρωτόκολλο του Προϊσταμένου της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής περί κατεδάφισης, άρσης και απομάκρυνσης κτισμάτων, κατασκευών και έργων σε χώρους αιγιαλού- παραλίας - θάλασσας. 2) Με την υπ' αριθ. 3319/2014 απόφαση, διέταξε αναφορικά με το κατάστημα ιδιοκτησίας ... την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης ανακλητικής απόφασης, υπό τον όρο όμως της μη χρήσης των αυθαιρέτων κατασκευών που μνημονεύονται στο υπ' αριθ. 6/2014 πρωτόκολλο του Προϊσταμένου της Κτηματικής Υπηρεσίας Ανατολικής Αττικής περί κατεδάφισης, άρσης και απομάκρυνσης κτισμάτων, κατασκευών και έργων σε χώρους αιγιαλού-παραλίας - θάλασσας. 3) Με την υπ' αριθ. 147/2015 απόφαση, αναφορικά με το κατάστημα ιδιοκτησίας της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «... Ο.Ε.», απέρριψε στο σύνολο της την αίτηση αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης ανακλητικής απόφασης και 4) Με την υπ' αριθ. 3238/2014 απόφαση, αναφορικά με το κατάστημα ιδιοκτησίας της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «Αφοί ... Ο.Ε.», δέχθηκε στο σύνολο της την αίτηση αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης ανακλητικής απόφασης. Επιπροσθέτως από τους ανωτέρω, που κατέθεσαν αίτηση αναστολής, η ... και ο ... κατέθεσαν αίτηση ανάκλησης των προαναφερθεισών υπ' αριθ. 3453/2014 και 3319/2014 αποφάσεων. Κατά τη συζήτηση των αιτήσεων αυτών ο ενάγων εκπροσωπώντας το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. εκπόνησε και υπέγραψε υπομνήματα στα οποία ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του εντολέα του και ζητούσε την απόρριψη των αιτήσεων ανάκλησης. Το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών με τις υπ' αριθ. 2355/2015 και 2246/2015 αντίστοιχα αποφάσεις απέρριψε τις ως άνω αιτήσεις ανάκλησης. Συνακόλουθα ο χειρισμός από τον ενάγοντα των προαναφερθεισών υποθέσεων, που αφορούσαν το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ., είχε επιτυχές αποτέλεσμα για τις τρεις από τις τέσσερις υποθέσεις. Συγκεκριμένα απέτυχε μόνο αναφορικά με το κατάστημα ιδιοκτησίας της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «Αφοί ... Ο.Ε.», ως προς το οποίο η αίτηση ανάκλησης έγινε ολικά δεκτή. Αναφορικά με τον εναγόμενο, είναι μέλος του προσθέτως παρεμβαίνοντος συλλόγου, τα μέλη του οποίου αναπτύσσουν δραστηριότητα σχετικά με τον έλεγχο της νομιμότητας λειτουργίας των καταστημάτων, που υπάρχουν στην παραλία του Πόρτο Ράφτη. Μάλιστα συντάσσουν αναφορές, τις οποίες κοινοποιούν προς Υπουργεία και Εισαγγελίες, ενώ παρακολουθούν και τις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου του Δήμου Μαρκόπουλου - Μεσογαίας. Ο εναγόμενος στις 12-3-2016 συνέταξε και ανήρτησε στην ιστοσελίδα του συλλόγου («raremvasisonline.gr») άρθρο στο οποίο ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής: «Στις 25 Αυγούστου 2014 συνεδρίασε το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο του δήμου Μαρκοπούλου, υπό την προεδρία του δήμαρχου ... και με τις 111, 112, 113 και 114/2014 αποφάσεις του, ανέστειλε τις άδειες λειτουργίας τεσσάρων καταστημάτων, στο λιμάνι του Αγ. Νικολάου στο Πόρτο Ράφτη. Οι αποφάσεις αυτές ήρθαν σαν συνέχεια της 2274/2011 απόφασης του ΣτΕ, με την οποία οριζόταν ότι πρέπει να ανασταλούν οι άδειες των συγκεκριμένων καταστημάτων, να γκρεμισθούν τα παράνομα τμήματα, που είχαν προσαρτήσει οι επιχειρηματίες και να επιβληθούν πρόστιμα. Έτσι λοιπόν αυτό ήταν το πρώτο βήμα του Λ.Τ. για την επιβολή της απόφασης του ΣτΕ»... «Έτσι λοιπόν, έγινε μια ειδική κατεπείγουσα συνεδρίαση του Λιμενικού Ταμείου στις 18 Σεπτεμβρίου του 2014, με την απερχόμενη σύνθεση του Δ.Σ. και πρόεδρο βέβαια τον δήμαρχο ..., για να οριστεί δικηγόρος

που θα εκπροσωπήσει τον δήμο και θα συντάξει και υπομνήματα για τις δίκες των αναστολών. Αντιγράφω από τη δημοσιευθείσα 120/2014 απόφαση του Λ.Τ. με ΑΔΑ: ..., όπου ο δήμαρχος αναπτύσσει την εισήγηση του επί του θέματος:"... Στις εν λόγω αιτήσεις αναστολής οι προσφεύγοντες επικαλούνται αφενός μεν ζητήματα νομιμότητας των κρινόμενων ανακλητικών πράξεων, αφετέρου δε τη δυσχερώς επανορθώσιμη οικονομική βλάβη που θα υποστούν. Σημειώνεται ότι στις ανωτέρω ανοιχθείσες δίκες το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. έχει καταστεί διάδικος. Επισημαίνεται ότι οι ως άνω ισχυρισμοί των προσφευγόντων κρίνονται, ιδιαίτερα όσον αφορά την επικείμενη οικονομική βλάβη που θα υποστούν αυτοί από την άμεση εκτέλεση των ανακλητικών πράξεων, ως σοβαροί. Για τον λόγο αυτό απαιτείται ιδιαίτερα προσεκτική αντιμετώπιση τους...". Μάλιστα!! Αυτό λοιπόν που ενδιαφέρει το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο του δήμου Μαρκοπούλου και τον πρόεδρο του προσωπικά είναι κυρίως η οικονομική βλάβη που θα υποστούν οι επιχειρηματίες. Θα χάσουν λεφτά βρε αδερφέ, τι δεν καταλαβαίνεις; Δεν μας ενδιαφέρει η τήρηση της νομιμότητας, η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, η υποβάθμιση του επιπέδου διαβίωσης των παροικούντων και των επισκεπτών, μας ενδιαφέρει όμως ότι οι παρανομούντες επιχειρηματίες θα έχουν οικονομική βλάβη, δύσκολα επανορθώσιμη. Στην συνέχεια, τα μέλη του Λιμενικού Ταμείου, που συμμετείχαν στη συνεδρίαση, αφού άκουσαν προσεκτικά τον πρόεδρο κο ..., ο οποίος πρότεινε τον κο ... να αναλάβει την υπόθεση "...Εγκρίνει την ανάθεση και παρέχει την εντολή και την πληρεξουσιότητα στον Δικηγόρο Αθηνών Δρ. ..., βασικό εταίρο της Δικηγορικής Εταιρείας «... & Συνεργάτες», να υποβάλει ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών υπομνήματα επί των υπ' αριθ. κατ. 22215/2014, 22209/2014, 22198/2014 και 22338/2014 αιτήσεων αναστολής εκτελέσεως που άσκησαν κατά του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας οι ομόρρυθμες εταιρείες με τις επωνυμίες «Αφοί Ο.Ε.» και «.... Ο.Ε.», καθώς και η και ο ..., αντίστοιχα, όπως επίσης και να προβεί σε κάθε νόμιμη ενέργεια για την απόρριψη των ως άνω αιτήσεων. Η παρούσα εντολή χορηγείται στον ως άνω Δικηγόρο και τη Δικηγορική Εταιρεία του ενόψει αφενός της μεγάλης σημασίας των υπόψη υποθέσεων για τα συμφέροντα του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας και, αφετέρου, της ιδιαίτερης γνώσης και εμπειρίας του ως άνω Δικηγόρου και της Δικηγορικής Εταιρείας του επί των αντικειμένων αυτών, τα οποία μάλιστα έχουν διδάξει επί σειρά ετών σε Πανεπιστημιακά Ιδρύματα. Και πιο κάτω "... Ως αμοιβή ορίζεται το ποσό των 1.414,50 € συμπ. ΦΠΑ για κάθε ένα εκ των υπόψη υπομνημάτων, σύνολο δηλαδή 5.658,00 € συμπ. ΦΠΑ ...". Η συνέχεια είναι λίγο - πολύ γνωστή στους "παροικούντες την Ιερουσαλήμ". Ο Δρ. ..., με όπλο όχι μόνο "την ιδιαίτερη γνώση και εμπειρία του ως Δικηγόρου επί των αντικειμένων αυτών, τα οποία μάλιστα έχει διδάξει επί σειρά ετών σε Πανεπιστημιακά Ιδρύματα", αλλά και την 2274/2011 τελεσίδικη απόφαση του ΣτΕ, δεν κατάφερε να υπερασπιστεί επαρκώς τις αποφάσεις του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου του δήμου Μαρκοπούλου. Έχασε και τις 4 δίκες. Καλά, πως έγινε αυτό; Πως κατάφερε ο υπερεπαρκής δικηγόρος - και πρώην συνεργάτης του - να χάσει και τις 4 δίκες; Μήπως τελικά, λέω μήπως, το Δ.Σ. του Λ.Τ. και ο πρόεδρος του, ήθελαν να χαθούν οι δίκες; Αλλά μπα, δεν μπορεί να συμβαίνουν τέτοια πράγματα. Τελικά, να που και οι καλύτεροι έχουν τις "άτυχες" στιγμές τους. Έστω και αν είναι 4 συνεχόμενες...

Παρεμπιπτόντως, έχουμε 2016 και τα συγκεκριμένα μαγαζιά στο λιμάνι λειτουργούν κανονικά, σαν να μην έχει γίνει τίποτα». Το ίδιο άρθρο δημοσιεύθηκε αυτούσιο στις 13-3-2016 στις ενημερωτικές ιστοσελίδες με τον διακριτικό τίτλο «prn.gr» και «kirkinews.gr». Με το ανωτέρω άρθρο του ο εναγόμενος ισχυρίστηκε το ψευδές γεγονός ότι ο ενάγων ήταν ανεπαρκής επιστημονικά, δεδομένου ότι «κατάφερε να χάσει» τις τέσσερις δίκες που αφορούσαν τις υποθέσεις που του είχε αναθέσει το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. Μάλιστα ο εναγόμενος επισήμανε με έντονα γράμματα την φράση «έχασε και τις τέσσερις δίκες», ώστε να τη διαβάσει με ευκολία ο εκάστοτε αναγνώστης του άρθρου. Περαιτέρω, αναφέροντας ότι ο ενάγων είναι καθηγητής Πανεπιστημίου σε αντικείμενο συναφές με εκείνο των υποθέσεων που «κατάφερε και έχασε», καθώς και ότι υπήρχε απόφαση του ΣΤΕ που είχε κρίνει υπέρ της ανάκλησης άδειας λειτουργίας των επίδικων καταστημάτων, τονίζει την κατά τον ίδιο επιστημονική ανεπάρκεια του ενάγοντος. Ο ανωτέρω ισχυρισμός είναι δυσφημιστικός και συκοφαντικός (κατ' άρθρο 363 ΠΚ). Και τούτο καθώς πέραν από προσβλητικός για την τιμή του ενάγοντος υπό την επαγγελματική ιδιότητα αυτού ως δικηγόρου και διδάκτορα Νομικής, είναι και ψευδής, δεδομένου ότι χάριν στους χειρισμούς του ενάγοντος έγιναν δεκτοί οι ισχυρισμοί του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. στις τρεις από τις τέσσερις υποθέσεις που ανέλαβε. Επίσης αναφορικά με την υπόθεση που δεν είχε θετική έκβαση για το Δ.Λ.Τ.Μ.Μ., ο ενάγων προέβη στον προσήκοντα χειρισμό της με την κατάθεση δικογράφων, όπου ανέπτυσε επαρκώς με νομικά και πραγματικά επιχειρήματα τους ισχυρισμούς του εντολέα του. Το ψευδές του ισχυρισμού αυτού το γνώριζε ο εναγόμενος, καθώς στην τοπική κοινωνία - άρα και στον ίδιο - ήταν γνωστή η έκβαση των δικών που εκκρεμούσαν σχετικά με την ανάκληση των αδειών λειτουργίας των ανωτέρω καταστημάτων (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα ανταπόδειξης στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης). Περαιτέρω ο εναγόμενος στο ίδιο ως άνω άρθρο, αναρωτιέται «μήπως ο Δήμος ήθελε να χαθούν οι δίκες» στις οποίες παραστάθηκε ο ενάγων εκπροσωπώντας τον Δήμο. Επίσης αναφέρει ότι «το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο του δήμου Μαρκοπούλου και ο πρόεδρος του ενδιαφέρονται κυρίως για την οικονομική βλάβη που θα υποστούν οι επιχειρηματίες και ακολούθως το Λιμενικό Ταμείο, χωρίς να τους απασχολεί η τήρηση της νομιμότητας, η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, η υποβάθμιση του επιπέδου διαβίωσης των παροικούντων και των επισκεπτών». Με τους ισχυρισμούς του αυτούς υπαινίσσεται σαφώς ότι ο ενάγων σε συμπαιγνία με τον εντολέα του (Δ.Λ.Τ.Μ.Μ.) χειρίστηκε δόλια ανεπαρκώς τις υποθέσεις που ανέλαβε, για να εξυπηρετήσει παρανόμως τα οικονομικά συμφέροντα των επιχειρηματιών - ιδιοκτητών των ανωτέρω καταστημάτων, σε βάρος του δημοσίου κοινωνικού - συμφέροντος. Ο ισχυρισμός αυτός είναι ψευδής και συκοφαντικός (κατ' άρθρο 363 ΠΚ) για τους ίδιους ως άνω λόγους που κρίθηκε ως τέτοιος και ο ισχυρισμός του εναγομένου περί «ανεπάρκειας του ενάγοντος» ως δικηγόρου και διδάκτορα Πανεπιστημίου. Ο εναγόμενος με τα όσα ισχυρίστηκε στο ως άνω άρθρο δεν προσέβαλε την προσωπικότητα της ενάγουσας δικηγορικής εταιρείας. Και τούτο καθώς αναφέρεται στο επίδικο άρθρο ότι η εντολή εκπροσώπησης του Δ.Λ.Τ.Μ.Μ. ανατέθηκε σε αμφοτέρους τους ενάγοντες, όμως στη συνέχεια περιλαμβάνει προσβλητικές αναφορές μόνο ως προς την προσωπικότητα του πρώτου ενάγοντος. Μόνη δε η ιδιότητα του τελευταίου ως ιδρυτικού μέλους της ενάγουσας

δικηγορικής εταιρείας δεν αρκεί για να θεμελιώσει προσβολή της από τους συκοφαντικούς ισχυρισμούς που στρέφονται κατά του μέλους της. Και αυτό διότι η προσωπικότητα της ενάγουσας εταιρείας και ιδίως οι πτυχές της υπόληψης, του επαγγέλματος και του μέλλοντος αυτής, είναι αυτοτελείς σε σχέση με την προσωπικότητα του πρώτου ενάγοντος, η οποία προσβλήθηκε με το περιεχόμενο του ως άνω άρθρου. Συνεπώς η αγωγή πρέπει να απορριφθεί κατά το μέρος της που ασκείται από την ενάγουσα εταιρεία, η οποία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του εναγομένου (άρθρα 176 εδ. α' και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ). Επίσης η πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να γίνει δεκτή κατά το μέρος της που αντίδικος του υπέρ ου η πρόσθετη παρέμβαση είναι η ενάγουσα εταιρεία, η οποία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσθέτως παρεμβαίνουσας (άρθρα 182 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ). Ο ισχυρισμός του εναγομένου και του προσθέτως παρεμβαίνοντος συλλόγου ότι συντρέχει στο πρόσωπο του εναγομένου λόγος άρσης του αδίκου της προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος, διότι οι ως άνω ισχυρισμοί του αφενός εντάσσονται στο πλαίσιο κριτικής του για την επιστημονική και επαγγελματική εργασία του ενάγοντος, αφετέρου εξυπηρετούν το δικαιολογημένο ενδιαφέρον ενημέρωσης των πολιτών του Δήμου Μαρκόπουλου - Μεσογαίας είναι απορριπτέοι κατ' ουσίαν κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Και τούτο καθώς, όπως ορθά ισχυρίζεται ο ενάγων, η επίδικη κριτική του εναγομένου δεν περιορίζεται στον έλεγχο της ουσίας του επιστημονικού και επαγγελματικού έργου του ενάγοντος, αλλά αποτελεί το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, ενώ λόγω του ψεύδους των ισχυρισμών δεν τίθεται θέμα πληροφόρησης των πολιτών, αλλά παραπληροφόρηση αυτών. Περαιτέρω ο ισχυρισμός του εναγομένου και του προσθέτως παρεμβαίνοντος ότι ο ενάγων συνέβαλε στην πρόκληση της προσβολής του, διότι δεν τον ενημέρωσε για την έκβαση των δικών σχετικά με τις ως άνω υποθέσεις, είναι απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, καθώς αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος, ως μέλος της τοπικής κοινωνίας και του προσθέτως παρεμβαίνοντος συλλόγου που ασχολούταν με το θέμα, γνώριζε για την έκβαση της δικών (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα ανταπόδειξης στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης). Συνοψίζοντας ο εναγόμενος με το ως άνω άρθρο δημιούργησε την εντύπωση σε κάποιους από τους αναγνώστες του άρθρου ότι ο ενάγων είναι ανεπαρκής δικηγόρος και διδάκτορας και σε άλλους ότι είναι διαπλεκόμενος. Κατ' αυτόν τον τρόπο προσέβαλε παράνομα και δόλια την προσωπικότητα του ενάγοντος και ιδίως την τιμή και την επαγγελματική φήμη του, με αποτέλεσμα να του προκαλέσει ψυχική ταραχή και στεναχώρια, δηλαδή ηθική βλάβη. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι τρεις ιστοσελίδες στις οποίες αναρτήθηκε το επίδικο άρθρο δεν είναι μεγάλης επισκεψιμότητας, ούτε η θεματολογία τους επεκτείνεται σε ζητήματα που ενδιαφέρουν πολίτες άλλων Δήμων εκτός από τον Δήμο Μαρκόπουλου - Μεσογαίας, κρίνεται ότι οι σε βάρος του ενάγοντος προσβολές δεν έγιναν γνωστές σε μεγάλο αριθμό προσώπων. Ακολούθως για τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο ενάγων πρέπει να του επιδικαστεί, ενόψει της φύσης της πράξης του εναγομένου, που συνιστά το ποινικό αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, του δόλου του εναγομένου, της έντασης της προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος, καθώς και της κοινωνικής θέσης και της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων (ο ενάγων είναι εταίρος σε δικηγορική

εταιρεία και ο εναγόμενος είναι άνεργος μηχανολόγος ΤΕΙ με ιδιαίτερος χαμηλό δηλωθέν εισόδημα τα τελευταία δύο έτη), το εύλογο ποσό των 5.000 ευρώ. Ακολούθως η υπό κρίση αγωγή ως προς τον ενάγοντα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλλει το ποσό των 5.000 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Αντιστοίχως η πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί κατά το μέρος της που αντίδικος του υπέρ ου η πρόσθετη παρέμβαση είναι ο ενάγων και να καταδικαστεί ο προσθέτως παρεμβαίνων σύλλογος στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας (άρθρα 182 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ). Το αίτημα να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή πρέπει να απορριφθεί κατ' ουσίαν, καθώς δεν κρίνεται ότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ούτε ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση της απόφασης μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημιά στον ενάγοντα (άρθρα 907 και 908 παρ. 1 περ. δ' ΚΠολΔ). Αναφορικά με το αίτημα να απειληθεί προσωπική κράτηση κατά του εναγομένου ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης πρέπει να απορριφθεί, επειδή κατέστη μη νόμιμο (κατ' άρθρο 1047 παρ. 2 ΚΠολΔ), καθώς η επιδικασθείσα απαίτηση υπολείπεται των 30.000 ευρώ. Τέλος ο εναγόμενος πρέπει να καταδικαστεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ανάλογα με την έκταση της ήττας του (άρθρα 176 εδ. α' και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων τις υπό κρίση αγωγή και πρόσθετη παρέμβαση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή κατά το μέρος της που ασκείται από τη δεύτερη των εναγόντων.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στη δεύτερη των εναγόντων τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου ποσού επτακοσίων πενήντα ευρώ (750 €).

ΔΕΧΕΤΑΙ την πρόσθετη παρέμβαση κατά το μέρος που απέρριψε την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στη δεύτερη των εναγόντων τα δικαστικά έξοδα του προσθέτως παρεμβαίνοντος, ποσού εκατό ευρώ (100 €).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά εν μέρει την αγωγή κατά το μέρος της που ασκείται από τον πρώτο των εναγόντων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000 €), με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον εναγόμενο μέρος των δικαστικών εξόδων του πρώτου των εναγόντων, ποσού τριακοσίων ευρώ (300 €).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την πρόσθετη παρέμβαση κατά το μέρος που δέχθηκε την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον προσθέτως παρεμβαίνοντα τα δικαστικά έξοδα του πρώτου των εναγόντων, ποσού εκατό ευρώ (100 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 19 Ιανουαρίου 2017.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ